

”

فیزیک فلسفه عرفان و آنگاه خون

”

در انسانیت
و معنویت،
مجاهدی
ناشناخته
برای ما و کاملاً
شناخته برای
واشنگتن و لندن
و تل آویو که
او را
پدر "تکنولوژی"
هسته‌ای"
و مغز متفکر
"هوافضا"
نامیدند
و کشتند

یادداشت استاد رحیم‌پور ازغدی در ژای شهید فخری زاده^۱

وقتی به لطف یکی از دوستان، یادداشت‌هایی از شهید بنیانگذار، استاد فخری زاده را خواندم، افسوس خوردم بر بزرگمردی که جلوی بت‌های ما زانو نزد، بزرگ در «فیزیک» و «فلسفه علم» و بزرگ در انسانیت و معنویت، مجاهدی ناشناخته برای ما و کاملاً شناخته برای واشنگتن و لندن و تل آویو که او را پدر «تکنولوژی هسته‌ای» و مغز متفکر «هوافضا» نامیدند و کشتند. ده‌ها نقشه ترور او نقش بر آب شده بود. روشن است که چرا مردم آن نظریه پرداز را قاسم سلیمانی «فیزیک هسته‌ای» خواندند. شهادت فخری زاده، برای او «خیر» و برای ما «شر» بود، برای او قصه «پبله و پروانه» و برای ما غصه «ماندن میان در و دیوار» است، و محرومیت از مردی که ندانستیم چه حقی بر امنیت و پیشرفت ایران دارد و اینک چون شهید تهرانی مقدم، شهدای هسته‌ای و شهیدانی که پس از این خواهیم داد، دیگر از تاریخ ایران تفکیک نخواهد شد؛ چه خورشیدهای درخشان به تاریخ ما سنجاق نشده‌اند بلکه خود تاریخ ما هستند.

